

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: c2016.467

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2016.467 van:

A., wonende te B., appellant, klager in eerste aanleg,
tegen

C., arts maatschappij en gezondheid, werkzaam te D,
verweerster in beide instanties,

gemachtigde: mr. M.J.J. de Ridder, werkzaam te Utrecht.

1. Verloop van de procedure

A. - hierna klager - heeft op 18 december 2015 bij het Regionaal Tuchtcollege te Amsterdam tegen C. - hierna de arts - een klacht ingediend. Deze klacht is vervolgens doorgeleid naar het Regionaal Tuchtcollege te Eindhoven. Aldaar is de klacht op 4 april 2016 ontvangen. Bij beslissing van 14 december 2016, onder nummer 1660, heeft laatstgenoemd college de klacht afgewezen. Klager is van die beslissing tijdig in beroep gekomen. Namens de arts is een verweerschrift in beroep ingediend. De zaak is in beroep tegelijkertijd maar niet gevoegd met de zaak C2016.466 behandeld ter openbare terechtzitting van het Centraal Tuchtcollege van 28 september 2017, waar zijn verschenen klager, en de arts, bijgestaan door mr. M.J.J. de Ridder. De zaak is over en weer bepleit.

2. Beslissing in eerste aanleg

2.1 In eerste aanleg zijn de volgende feiten vastgesteld:

"2. De feiten

Het gaat in deze zaak om het volgende.

Klager heeft begin 2015 bij de E. (E.) bijzondere bijstand aangevraagd in het kader van de regeling medische meerkosten. De aanvraag had betrekking op:

- 1) *dieetkosten*
- 2) *slijtage kleding en beddengoed*
- 3) *energiekosten*
- 4) *telecommunicatie*
- 5) *waskosten.*

De E. heeft in april 2015 in het kader hiervan een adviesbureau verzocht een sociaal-medisch advies uit te brengen over klager met betrekking tot deze meerkosten. In verband hiermee heeft klager op 29 april 2015 het spreekuur van een arts van het adviesbureau bezocht. In mei 2015 is de zaak door verweerster, eveneens werkzaam bij het adviesbureau, overgenomen. Verweerster heeft aan klager een medische machtiging toegezonden, waarna er op 27 mei 2015 van de huisarts van klager een brief ontvangen is met daarin een opsomming van de bij klager gestelde diagnoses met vermelding van de voorgeschreven medicatie. Op 12 juni 2015 heeft klager bij de klachtenfunctionaris van het adviesbureau een klacht jegens verweerster ingediend. Naar aanleiding van

de behandeling van de klacht zijn er tussen klager en verweerster afspraken gemaakt over de te nemen vervolgstappen. Klager is vervolgens op het spreekuur van 4 september 2015 door verweerster gezien. Bij brief van 30 september 2015 liet verweerster klager weten dat zij voor een zorgvuldige beoordeling van de aanvraag nadere medische informatie nodig heeft van de huisarts. In de brief van 14 oktober 2015 beantwoordt de huisarts van klager de gestelde vragen. Daarop wordt door verweerster een concept advies opgesteld en aan klager toegezonden. Klager heeft daarop een nieuwe klacht jegens verweerster ingediend bij de klachtenfunctionaris van het adviesbureau, welke klacht op 11 december 2015 door voornoemde functionaris ongegrond verklaard is. Klager heeft zich op zijn blokkeringsrecht beroepen, waarop verweerster bij brief van 3 november 2015 aan klager heeft bericht dat het conceptadvies niet naar de gemeente zal worden opgestuurd en dat besloten is het onderzoek te beëindigen.”

2.2 De in eerste aanleg ingediende klacht en het daartegen gevoerde verweer hielden volgens het Regionaal Tuchtcollege het volgende in:

“3. Het standpunt van klager en de klacht

Klager verwijt verweerster dat zij:

- geen onafhankelijk en objectief onderzoek heeft gedaan naar de daadwerkelijke noodzaak van de aangevraagde voorzieningen;
- geen lichamelijk onderzoek heeft gedaan waardoor zij conclusies kan trekken;
- geen kennis heeft van ziektebeelden waardoor zij correct kan en mag indiceren;
- zich niet houdt aan de gedragsregels van medici door zich te laten beïnvloeden door een opdrachtgever welke regels stelt (volgens haar) waardoor ze niet onafhankelijk en objectief kan indiceren;
- zich niet houdt aan afspraken dat indien zaken onduidelijk zijn zij in samenspraak met klager vervolgvragen opstelt noch afdoende vervolgvragen stelt;
- zich bezig houdt met financiële aangelegenheden hetgeen niets met de medische aangelegenheden te maken heeft. Dat is haar taak als indicerend persoon niet;
- mogelijk heeft gehandeld volgens de regels van het adviesbureau, maar niet volgens de in de Nederland geldende wetgeving en de voor haar geldende beroepsregels.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster is - kort samengevat - van oordeel dat de klachten als ongegrond moeten worden afgewezen. Zij is van mening dat zij in redelijkheid tot haar conclusies heeft kunnen komen en dat haar onderzoek c.q. de rapportage voldoet aan de daaraan te stellen eisen.”

2.3 Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing de volgende overwegingen ten grondslag gelegd:

“5. De overwegingen van het college

De klachten van klager komen er in de kern op neer dat verweerster bij haar advisering onvoldoende zorgvuldig geweest is omdat haar onderzoek en haar rapportage niet voldoen aan de daaraan te stellen eisen, zij over onvoldoende deskundigheid beschikt met betrekking tot ziektebeelden en zij onvoldoende onafhankelijk is geweest. Deze klachten lenen zich voor een gezamenlijke behandeling.

Een rapportage zoals door verweerster is uitgebracht, wordt volgens vaste jurisprudentie van het Centraal Tuchtcollege aan de hierna volgende criteria getoetst:

1. het rapport vermeldt de feiten, omstandigheden en bevindingen waarop het berust;

2. *het rapport geeft blijk van een geschikte methode van onderzoek om de voorgelegde vraagstelling te beantwoorden;*
3. *in het rapport wordt op inzichtelijke en consistente wijze uiteengezet op welke gronden de conclusies van het rapport steunen;*
4. *het rapport vermeldt de bronnen waarop het berust, daaronder begrepen de gebruikte literatuur en de geconsulteerde personen;*
5. *de rapporteur blijft binnen de grenzen van zijn deskundigheid.*

Uitgaande van de feiten en de overgelegde stukken stelt het college vast dat de door verweerster verrichte medische onderzoeken zijn uitgevoerd volgens de normen van de beroepsgroep, meer in het bijzonder conform de KNMG-richtlijnen. Uit het (concept-)advies blijkt dat verweerster bij het opstellen van dat advies uitgegaan is van een eigen dossierstudie, van door klager tijdens het spreekuur aangeleverde medische informatie, informatie ontvangen van de zijde van de huisarts alsmede van eigen onderzoek. Het college merkt hierbij op dat eigen onderzoek ook bestaat uit het observeren van de aanvrager tijdens het binnenkomen in de spreekkamer, de anamnese, het stellen van vragen en het bestuderen van de voorhanden zijnde medische informatie. De taak van verweerster gaat niet zover dat zij daarnaast nog bij alle betrokken medische specialisten informatie zou moeten inwinnen; de informatie van de huisarts is in principe voldoende om te komen tot een advies. Dit is slechts anders indien de ontvangen informatie onvolledig is dan wel andere vragen oproept, maar dit is niet gesteld noch gebleken.

Voor zover klager stelt dat verweerster een tuchtrechtelijk verwijt gemaakt kan worden omdat zij een open machtiging voor de huisarts heeft opgesteld, volgt het college hem daar niet in. Immers heeft verweerster voldoende aannemelijk gemaakt dat zij, tengevolge van de bij klager aanwezige complexe problematiek, de overname van het dossier van een collega en de veelheid van aanvragen, een brede machtiging heeft moeten opstellen. Omdat ook zij vond dat het een brede machtiging was heeft zij een extra waarborg ingebouwd door de machtiging eerst aan klager ter goedkeuring voor te leggen. Met betrekking tot de klachten dat verweerster geen kennis zou hebben van ziektebeelden, dat zij niet onafhankelijk zou zijn, zij zich bezig zou houden met financiële gegevens en zij niet gehandeld zou hebben conform de in Nederland geldende wetgeving en de voor verweerster geldende beroepsregels kunnen deze klachten niet slagen vanwege een gebrek aan onderbouwing en explicitering.

Tot slot merkt het college op dat partijen met betrekking tot een aantal aspecten in de advisering van mening verschillen over de gang van zaken. In gevallen, waarin de lezingen van partijen over de feitelijke gang van zaken uiteenlopen en niet kan worden vastgesteld welke van beide lezingen aannemelijk is, kan een verwijt dat is gebaseerd op de lezing van klager in beginsel niet gegrond worden bevonden. Dit berust niet op het uitgangspunt dat het woord van klager minder geloof verdient dan dat van verweerster, maar op de omstandigheid dat voor het oordeel dat een bepaalde gedraging of bepaald nalaten verwijtbaar is eerst moet worden vastgesteld dat er een voldoende feitelijke grondslag voor dat oordeel bestaat. In casu kan bij gebreke van enige objectieveerbare onderbouwing de lezing van klager niet gevolgd worden.

Het vorenstaande leidt tot de slotsom dat de klacht wordt afgewezen.”

3. **Vaststaande feiten en omstandigheden**

Voor de beoordeling van het beroep gaat het Centraal Tuchtcollege uit van de feiten en omstandigheden zoals deze zijn vastgesteld door het Regionaal Tuchtcollege en hiervoor onder “2. De feiten” zijn weergegeven.

4. **Beoordeling van het beroep**

Procedure

4.1 In beroep heeft klager zijn klacht herhaald en nader toegelicht. Het beroep strekt ertoe dat de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege wordt vernietigd, dat de klacht gegrond wordt verklaard en dat alsnog een passende maatregel aan de arts wordt opgelegd.

4.2 Door en namens de arts is gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot verwerping van het beroep.

Beoordeling

4.3 De behandeling van de zaak in beroep heeft het Centraal Tuchtcollege geen aanleiding gegeven tot de vaststelling van andere feiten en tot andere beschouwingen en beslissingen dan die van het Regionaal Tuchtcollege in eerste aanleg, zodat het beroep moet worden verworpen.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:

verwerpt het beroep.

Deze beslissing is gegeven door: mr. A.D.R.M. Boumans, voorzitter, mr. E.F. Lagerwerf-Vergunst en mr. M.W. Zandbergen, leden juristen en dr. H.S. Boersma en drs. J.A.F. Leunisse-Walboomers, leden beroepsgenoten en mr. N. van der Velden, secretaris.

Uitgesproken ter openbare zitting van 12 oktober 2017.

Voorzitter w.g.

Secretaris w.g.